

bejdsområde henhørende bistandsaktiviteter. Den velkendte problemstilling omkring overførsel af offentlig og privat kapital til udviklingslandene blev kulegravet på ny. Østbloklandene med Sovjetunionen i spidsen støttede udkastet og rettede de traditionelle angreb på de vestlige lande for at ødelægge u-landenes økonomi og betalingsbalancer ved hjemtagning af fortjenester og ydelser på lån. Fra vestlig side udtaltes uvilje mod oprettelsen af yderligere organer under ECOSOC, og man heftede sig en del ved forslagets økonomiske konsekvenser for FNs budget i forbindelse med den foreslåede ekspertgruppes arbejde. Fra u-landenes side mærkedes en tydelig tendens til at imødekomme de vestlige synspunkter, og mere realpolitiske betragtninger afspejledes ikke mindst i mange u-landsrepræsentanternes forsikringer om deres landes store interesse i at modtage udenlandsk privatkapital som et led i opbygningen af de nationale økonomier.

Resolutionsudkastet blev vedtaget enstemmigt af såvel udvalget som plenarforsamlingen.

Oprettelse af en FN-kapitaludviklingsfond.

19 lande, af hvilke 16 var medlemmer af komiteen vedrørende FNs kapitaludviklingsfond, fremsatte et resolutionsudkast indeholdende visse af de på komiteens 3. samling i september 1963 fremkomne konklusioner og anbefalinger. Blandt sponsorerne var Danmark og Holland som de eneste repræsentanter for de udviklede lande, medens Sverige senere meldte sig som cosponsor.

I resolutionsudkastet foresloges at forlænge ovennævnte komité's mandat (Danmark er medlem af komiteen), og endvidere opfordredes generalsekretæren til at foretage en undersøgelse af de praktiske foranstaltninger, der var nødvendige for at omdanne FN Specialfond til en FN kapitaludviklingsfond, der foruden de nuværende arbejder vedrørende investeringsundersøgelser også kunne tage del i de egentlige investeringsopgaver. Generalsekretæren anmodedes videre om at oversende sin beretning med resultatet af denne undersøgelse til FNs konference for handel og udvikling.

Debatten fik det forventede forløb, idet en række vestlige lande fortsat var imod

(kompromis) forslaget om omdannelse af Specialfonden til en kapitaludviklingsfond, medens de også fortsat totalt afviste tanken om oprettelse af en særskilt kapitaludviklingsfond, idet man fandt, at eksisterende institutioner var bedre egnede til løsning af disse opgave

Resolutionsudkastet vedtoges med 85 stemmer for (heriblandt alle nordiske), ingen imod, medens 10 lande undlod at stemme (Australien, Belgien, Canada, England, Frankrig, Japan, Luxembourg, New Zealand, Spanien og USA).

I plenarforsamlingen vedtoges resolutionsudkastet med 81 stemmer for, ingen imod medens 8 lande undlod at stemme.

Fredelig anvendelse af midler frigjort ved nedrustning.

(Dagsordenens punkt 34).

I fortsættelse af behandlingen af dette spørgsmål på 17. plenarforsamling, hvor USA og Sovjetunionen i fællesskab fremsatte et resolutionsudkast, som udvalget vedtog enstemmigt, afventede udvalget at de to lande påny skulle udarbejde et fælles resolutionsudkast. Da dette lod vente på sig, tog Nigeria et uventet initiativ ved selv at fremsætte et resolutionsudkast, der udover en række betragtninger af sædvanlig karakter indeholdt et forslag om, at komiteen vedrørende FNs kapitaludviklingsfond skulle foretage en omfattende undersøgelse af omstillingsprocesserne til fredelige formål af de hjælpeklider der frigjordes ved nedrustning. I et revideret resolutionsudkast præciserede Nigeria en række punkter og foreslog nu specielt, at generalsekretæren skulle udpege en ekspertgruppe på 12 personer til at udføre det arbejde som i det foregående udkast var tænkt udført af komiteen vedrørende FNs kapitaludviklingsfond.

Det amerikansk/sovjetiske resolutionsudkast viste sig ikke at indeholde større overraskelser. Det indebar en naturlig fortsættelse af de tidligere i plenarforsamlingen og ECOSOC truffne beslutninger om at fremme nyttige studier af de økonomiske og sociale følger af en nedrustning under international kontrol med særligt henblik på de muligheder, som en nedrustning måtte